

бовъ и уваженіе, когато дива та сила са съединява въ него съ кротки нравы.

II. ТУЛЛЪ ГОСТИЛІЙ И АНКЪ МАРЦІЙ.

ТУЛЛЪ ГОСТИЛІЙ.

1. Гораціи и Куріаціи.

Слѣдъ смъртъ та на Нума, избиране то на Куріи тѣ паднало на Тулла Гостилія, който по характера си приличалъ на Ромула и былъ твърдѣ склоненъ къмъ война. Той правялъ нападанія на прилежащи тѣ до Римъ чужды земи и възбудилъ метрополія та на Римъ, Албалонга, на война противъ Римляны тѣ. Албанцы тѣ подъ предводителство то на полководца си Метта Фуффеція, излѣзли срѣщо тѣхъ, съ добрѣ-обрѣжена войска. И два та народа вече стоели въ боевый редъ, единъ срѣщо други, — и ето Меттъ са изстѣпилъ на срѣда та и пожелалъ да са обѣсни съ Тулла. „Ни е ли безумно,“ — казалъ албанскій тѣ полководецъ: — „да враждуватъ два родственны народа? Ни е ли безумно, отъ пуста препирня, да са доискваме да ослабимъ противника си? Защо да са пролива кръвъ та на цѣлъ народъ, по добрѣ ще бѣде да са рѣши работа та съ поединкъ.“

Предложеніе то было пріето и, видѣло са, сама та сѣдба му спомагала: въ римска та войска имало трима сынове на Горація, наречены по туй *Гораціи*, и въ албанска та — сѣщо трима братя, които са наричали *Куріаціи*. И отъ двѣ тѣ страны тѣхъ именно и избрали за поединка; феціалы тѣ утвърдили съ жертвоприношенія договора за туй, и двѣ тѣ войски очикали съ нетърпѣніе края на борба та, като были обстѣпили бойцы тѣ. Знакъ тѣ былъ подаденъ — момцы тѣ, съ обнаженны мечи въ рѣцѣ тѣ си, впуснѣли са единъ на други.

Слѣдъ дълкъ лютъ бой, падналъ единъ отъ Рим-